

[Sundhedsministeren]

Sundhedsministeriet anmodede i 1989 Sundhedsstyrelsen om at nedsætte en følgegruppe til at følge temaplanlægningens forløb og udarbejde en samlet afsluttende redegørelse herom.

Sundhedsstyrelsens følgegruppe har nu på baggrund af de modtagne temaplaner fra amter og kommuner i en hovedrapport og 2 delrapporter fremlagt en samlet statusrapport for psykiatriens udvikling og udbygning.

Statusrapporten bærer i særlig grad præg af de politiske tilkendegivelser for psykiatriens udvikling, der er fastlagt med Folketingets vedtagelse af dagsorden nr. D 8 den 7. marts 1991.

Dagsordenen pålagde regeringen at opfordre amter og kommuner til at forstærke udbygningen med distriktspsykiatriske enheder og af de opfølgende sociale foranstaltninger, at samarbejde om forebyggelse og behandling og at undlade at reducere antallet af psykiatriske sengepladser frem til 1. januar 1994, uden at der oprettes tilsvarende døgnpladser i socialt regi. Regeringen pålægges endvidere at nedsætte en følgegruppe på det sociale område, at give Folketinget en årlig statusrapport på grundlag af indberetninger fra amtskommuner og kommuner og at inddrage udbygningen af indsatsen i de årlige kommunaløkonomiske forhandlinger, således at det tilstræbes, at udbygningen er tilendebragt inden 1. januar 1994.

Regeringen har understøttet dagsordenen gennem de kommunaløkonomiske aftaler for 1992-94, hvor der skete en acontoregulering af bloktilskuddene med det sigte at styrke en samlet indsats for de psykiatriske patienter.

På baggrund af folketingsbeslutningen har socialministeren endvidere dels nedsat den nævnte følgegruppe, som er gået i gang, dels haft nedsat et panel af kommunale og amtskommunale praktikere med henblik på at forberede de indberetninger, der skal danne baggrund for den næste statusrapport, dvs. for året 1992. Dette kommunepanel afgav sin redegørelse i december 1991, og den indgår nu i den videre opfølgning af folketingsbeslutningen.

Nærværende redegørelse til Folketinget udgør dels den endelige afrunding af den gennemførte temaplanrunde, dels regeringens første årlige statusrapport i henhold til folketingsbeslutning nr. D 8.

2. Status

Det er en fælles opgave for det psykiatriske sygehusvæsen og de sociale forvaltninger i både amter og kommuner at sikre psykisk syge et sammenhængende tilbud. Men også beskæftigelses-, kultur- og undervisningssektorerne er involverede i denne opgave. På dette område stilles der særlige krav til planlægning og samarbejde på tværs af sektorer, fordi psykisk syge ofte ikke selv kan sikre den fornødne koordination af forskellige offentlige myndigheders ydelser.

Distriktspsykiatri under forskellige former er den organisationsform, der fra sygehusside skal bidrage til sammenhængen mellem den egentlige psykiatriske sygebehandling og de sociale foranstaltninger og dermed til at sikre, at mennesker med psykiatriske lidelser får reel mulighed for at leve et liv så tæt på det normale som muligt. Med det materiale, der er tilvejebragt af Sundhedsstyrelsens følgegruppe og sammenfattet i afrapporteringen, er der på solidt grundlag gjort status for psykiatriens omstilling og udvikling.

Det er klart, at der ved en omstilling så dybtgående som den, der her er tale om, kan være problemer med både balance og timing af de enkelte led i omstillingen. Rent praktisk er det vanskeligt især for kommunerne at opføre, i hvilket omfang de almene foranstaltninger er egnede og faktisk bruges af mennesker med psykiske lidelser. 1/3 af landets kommuner vides at have gjort en indsats specielt rettet mod denne gruppe, og op mod 2/3 af kommunerne med ca. 70 pct. af landets befolkning har besvaret en enquete, hvis resultater indgår i Sundhedsstyrelsens afrapportering.

Der er grund til at fremhæve følgende konkrete træk og oplysninger fra statusrapporteringen:

Der er en kraftig udbygning i gang med distriktspsykiatriske team. Antallet af team er steget fra 13 i 1988 til 46 i 1991. Frem til 1994 ventes en yderligere fordobling til 93 team. Den psykiatriske behandling i disse team foregår i tværfaglige miljøer bestående af psykiatere, psykologer, sygeplejersker, ergoterapeuter og socialrådgivere. I distriktspsykiatrien foregår behandlingen ambulante, enten i centerlokaler i lokalområdet eller ved, at en sygeplejerske eller ergoterapeut kommer på hjemmebesøg. Enkelte steder har man uddannet en sær-